

Бақара сурасининг тафсири ۴ : (۱۸۸-۲۴۲ - оятлар)

Бир гуруҳ олимлар

Бақара сурасининг ۱۸۸-۲۴۲ - оятлари тафсири "Куръоннинг енгил тафсири" китобидан таржима қилинган бўлиб, оятлар маънолари лўнда ва енгил тафсир қилингандир.

<https://islamhouse.com/۱۸۸-۲۷>

- Бақара сурасининг тафсири (۱۸۸-۲۴۲ - оятлар)

Бақара сурасининг тафсири (۱۸۸-۲۴۲ - оятлар)

«ат-Тафсир ал-Муяссар» китобидан иқтибос

[Ўзбекча — Uzbek — الأوزبكي]

Бир гурух сара уламолар тайёрлаган

—TM

Таржимон: И smoил Мухаммад
Яъқуб

Муҳаррир: Абу Абдуллоҳ Шоший

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَ الْكُفَّارِ بِيَنْكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُنْذِلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتُنْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (١٨٨)

188. Бир-бирларингизнинг
молларингизни ёлғон қасам,
талончилик, ўғирлик, порахўрлик ва
судхўрлик каби ботил йўллар билан
емангиз, одамлардан бир
тоифасининг молларини ботил йўл

билин ейиш мақсадида хусуматлашиб, ҳукм чиқарувчи (**қози**)ларга — бундай қилиш ҳаром эканини билиб туриб — ёлғон далилхужжатлар тақдим қилмангиз!

يَسْأَلُونَكُمْ عَنِ الْأَهْلَةِ فَلَنْ هُوَ مَوَاقِيتُ اللَّٰهِ وَالْحَجَّ وَلَيْسَ الْبَرُّ بِأَنْ تَأْتُوا النَّبِيُّوْتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبَرَّ مِنْ التَّقْوَىٰ وَأَنْتُمُ النَّبِيُّوْتُ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَنْقُوا اللَّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ (١٨٩)

189. Эй Пайғамбар, асҳобларингиз сиздан ҳилол (**ой**)лар ва уларнинг кўриниши ўзгариб бориши ҳақида сўрайдилар. Сиз уларга айтингки, Аллоҳ таоло ҳилолларни одамлар улар билан рўза, ҳаж каби маълум бир вақтга белгилаб қўйилган ибодатлар вақтларини ва бошқа муомалаларини билиб оладиган аломатлар-белгилар қилиб қўйди. Яхшилик сизлар жоҳилият даврида

ва Исломнинг аввалги даврларида одатланиб қолган ишда, яъни ҳаж ё умрага ихром боғлаган пайтларингизда — Аллоҳга ибодат деб ҳисоблаб — уйларга орқасидан кириб келишларингизда эмас.

Балки, яхшилилк Аллоҳдан тақво қилган ва маъсиятлардан сақланган киши-нинг амалидир. Ўзингиз истаган барча дунё ва охират яхшиликларига эришишларингиз учун ҳаж ё умрага ихромли ҳолингизда ҳам уйларга эшикларидан киринглар ва барча ишларингизда Аллоҳ таолодан қўркинглар!

وَقَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْنَتُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ (١٩٠)

۱۹۰. Эй мўминлар, сизларга қарши урушаётганлар билан Аллоҳнинг динига ёрдам бериш учун урушинглар ва (лекин) мусла (кулоқ-бурун каби бирон аъзони кесиш), ғулул (ўлжадан бирон нарсани яширинча олиш), ўлдириш ҳалол бўлмаганларни — масалан: аёллар, ёш болалар, қариялар ва шулар ҳукмида бўлганларни — ўлдириш каби динда қайтарилиган ишларни қилманглар! Албатта, Аллоҳ Ўзининг чегараларига тажовуз қиласидиган ҳамда Аллоҳ ва Расули ҳаром қилган ишларни ҳалол санайдиган кимса-ларни ёқтирмайди.

وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ تَقِنُّمُوهُمْ وَأَحْرُجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَحْرَجَ جُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُ مِنِ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ هُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (۱۹۱)

۱۹۱. Сизларга қарши урушаётган мушрикларни қаерда топсангиз ўлдиринглар ва сизларни чиқаришиб юборган ўриндан — Маккадан уларни қувиб чиқаринглар. Фитна — яъни, ширк келтириш ва Исломдан тўсиш — уларни ўлдиришингиздан кўра ёмонроқдир. Масжиди Ҳаром ҳурматини сақлаб, сизлар то улар ўзлари бошламагунча Масжиди Ҳаром олдида уларга уруш бошламанглар, агар Масжиди Ҳаромда сизларга уруш бошласалар, сизлар ҳам уларни ўлдиринглар. Кофирларнинг жазоси ана шундай тийиб қўювчи жазо бўлади.

۱۹۲. Агар улар куфрдан ва Масжиди Ҳаромда сизларга қарши урушишдан тийилсалар ва иймонга келсалар, албатта, Аллоҳ бандаларини кечирувчи ва уларга меҳри-бондир.

وَقَاتُلُوْهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّيْنُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهُوا فَلَا عُذْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ (۱۹۳)

۱۹۳. Эй мўминлар, то мусулмонларни динларидан фитналаш ва Аллоҳга ширк келтириш тугаб битмагунича, дин ёлғиз Аллоҳ учун холис бўладиган ва Ундан ўзгага ибодат қилинмайдиган ҳолат вужудга келмагунича тажовузкор мушриклар билан урушишда давом этинглар. Агар улар куфрдан ва урушишдан тийилсалар, сизлар ҳам улардан тийилинглар. Жазо факат

куфр ва душманликда давом
этувчиларга бўлади.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصْنَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا
اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَانْفُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (۱۹۴)

۱۹۴. Эй мўминлар, сизларнинг уруш ҳаром қилинган ойда мушриклар билан урушишларингиз уларнинг уруш ҳаром қилинган ойда сизларга уруш қилишганига жазодир. Аллоҳ ҳаром (**яъни, ҳурматли**) қилган замон ва маконга тажовуз қилган кимсага айни ўзи қилганидек иш билан жазо берилади. Ким уруш ё бошқа бирор ёмонлик билан сизларга тажовуз қилса, сизлар ҳам унга айни ўша жиноятига ўхшаш иш билан жазо беринглар, бунда сизларга гуноҳ йўқдир. Чунки, улар

ўзлари тажовузни бошлашди. Аллоҳдан қўрқинглар ва жазони айни шаклдан ошириб юборманглар. Билингларки, Аллоҳ таоло Ўзидан тақво қиласиган, Унинг фарзларини адо этиш ва ҳаром-ларидан тийилиш билан Унга итоат қиласиган кишилар билан биргадир.

وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللهِ وَلَا تُلْهُوا بِأَيْدِيهِمْ إِلَى النَّهَلَكَهِ وَاحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (١٩٥)

‘۱۹۵. Эй мўминлар, Аллоҳнинг динига ёрдам бериш ва Унинг йўлида жиҳод учун инфоқ қилишда (пул-мол сарфлашда) давом этинглар, Аллоҳ йўлидаги жиҳодни ва бу йўлда инфоқни тарк қилиш билан ўзингизни ҳалокатга ташламанглар, инфоқ ва тоатни

гўзал суратда қилинглар, барча амалингизни холис Аллоҳ учун қилинглар. Албатта, Аллоҳ ихлосли ва гўзал амал қилувчи кишиларни яхши кўради.

وَأَتَمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةِ لِلَّهِ فَإِنْ أَخْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنْ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلُقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحْلَهُ فَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ مُرِيضًا أَوْ بِهِ أَذْىٰ مِنْ رَأْسِهِ فَفَدِيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ شُكُوكٍ فَإِذَا أَمْنَثْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجَّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنْ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصَيَامٌ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ فِي الْحَجَّ وَسَبْعَةٌ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةً كَامِلَةً ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرٍ يَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَغْمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۱۹۶)

۱۹۶. Ҳаж ва умрани Аллоҳ учун холис қилиб, комил суратда адо этинглар. Ҳаж ё умрага ният қилиб, ихромга кирганингиздан кейин уни комил суратда адо этишингиз йўлида душман ёки касаллик каби бирор монеъ тўсқинлик қилса, сочларни қириш ёки қисқартириш билан ихромдан чиқишларингиз учун, имконингизда бўлган туя, мол

ёки қўйларни сўйиш билан Аллоҳга яқинлик ҳосил қилишингиз вожиб бўлади. Йўлингиз тўсилган ҳолда бўлганингизда — худди Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам Ҳудайбияда ҳадя (яъни, ўзлари билан олиб келган қурбонлик)ларини бўғизлаб, сўнг соchlарини олдирганларидек, йўли тўсилган киши ўша тўсилган ерида ҳадясини (яъни, Ҳарамда сўйиш учун олган жонлиғини) бўғизлаб, ихромидан чиқмагунича — соchlарингизни олдирманглар. Йўли тўсилмаган киши-лар ҳадяларини факат Ҳарам ҳудудида бўғизлайдилар, сўйиш вақти ийд (курбон ҳайити) куни бўлмиш Зулхижжанинг ўнинчи куни ва кейинги

ташриқ кунларидир. Энди сизлардан қай бир киши ихромдалик ҳолида касал бўлса ёки бошида бирор озор мавжуд бўлиб, соч олдириш зарурати пайдо бўлса, сочини олдираверади ва эвазига фидя бериши лозим бўлади. Фидя уч кун рўза тутиш ёки олтида мискинга ҳар бирига ярим соъдан егулик бериш ёки Ҳарамдаги камбағалларга бир қўй сўйиб беришdir. Тинч-омон ва сиҳат-саломат бўлган ҳолларингизда қай бир киши ҳажгача умрадан фойдаланган бўлса, яъни, умра қилиб бўлганидан кейин (**то ҳаж амаллари бошланадиган кунгача**) ихром сабабли ўзига ҳаром бўлган ишларни ўзига ҳалол қилган (**ихромдан чиққан**) бўлса, муяссар

бўлган бир ҳадя (**жонлик**)ни сўйиши лозим. Ким бўғизлаш учун ҳадя топа олмаса, ҳаж ойларида уч кун ва ҳаж амалларидан фориғ бўлиб, ахли-оиласига қайтганидан кейин яна етти кун рўза тутиши лозим. Бу тўла ўн кун рўза тутиш зарур бўлган кунлардир. Ушбу ҳадя (**сўйилажак жонлик**) ва унинг ўрнига тутиладиган рўза ахли-оиласи Ҳарам ерида яшовчи бўлмаган кишилар учундир. Аллоҳдан қўрқинглар ва Унинг буйруқ ва қайтариқларига риоя қилинглар. Билинг-ларки, Аллоҳ таоло Ўзининг амрига хилоф қиласидиган ва қайтарган ишларини қиласидиган кимсаларга азоби қаттиқ Зотдир.

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُوماتٌ فَمِنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَجَّ وَمَا تَعْلَمُوا
مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَنَزَّهُ دُوَا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَأَنْتُو نَبِيٌّ يَا أُولَئِكَ الْأَلْيَابِ (١٩٧)

197. Ҳаж вақти маълум ойлар бўлиб, улар Шаввол, Зул-қаъда, Зул-хижжанинг ўн кунидир. Мазкур ойларда ким ихромга кириш билан ўзига ҳажни фарз қилган бўлса, энди унга жимоъ (**жуфти билан қўшилиш**) ва шунга олиб борувчи сўзу ишлар ҳаром бўлади, гуноҳ ишларни қилиш билан Аллоҳнинг тоатидан чиқиш ҳамда ҳаж мобайнида ғазаб ва нафратга олиб келадиган талашиб-тортишишлар ҳам унга ҳаром бўлади. Нимаики яхши амал қилсангизлар, Аллоҳ уни билади ва ҳар кишига амалига яраша жазо-мукофот беради. Ҳаж сафари учун ўзингизга емак-

ичмакдан бўлган йўл озуқаси ва
охират ҳовлиси учун солиҳ
амаллардан бўлган йўл озуқасини
олингиз. Шубҳасиз, энг яхши озуқа
Аллоҳдан тақво қилишдир,
Мендангина қўрқинглар эй соғлом
акл эгалари!

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبَتَّعُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضَلْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَادْكُرُوهُ كَمَا هَدَأْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنْ الصَّالِحَيْنِ (۱۹۸)

‘۱۹۸. Ҳаж кунлари тижоратдан
фойда топиб, Роббингиз-нинг
ризқидан талаб қилишингизда
сизлар учун гуноҳ йўқдир. Кун
ботганидан сўнг Арафотдан —
ҳожилар Зул-ҳижжанинг
тўққизинчи куни вуқуф қиласиган
(турадиган) ўриндан — қайтиб
тушаётганингизда Машъари

Ҳаромда — Муздалифада — тасбех, талбия ва дуолар билан Аллоҳни зикр қилинглар, Аллоҳни Унинг Ўзи сизларни йўллаб қўйган саҳиҳ-тӯғри кўринишида зикр қилинглар. У йўллаб қўйишидан олдин сизлар ҳақни билмайдиган, залолат ичида Эдингиз.

لَمْ أَفِيضُوا مِنْ حِيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفُرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱۹۹)

‘۱۹۹. Кейин сизлар Иброҳим алайҳиссалом қайтган жойдан — Арафотдан қайтиб тушинглар ва бу билан Арафотда вуқуф қилмайдиган (**турмайдиган**) жоҳилият аҳлига хилоф қилинглар. Ва Аллоҳдан гуноҳларингизни кечиришини сўранглар. Албатта, Аллоҳ истиғфор айтади-ган ва тавба қиласидиган

бандаларини кечи्रувчи, уларга
раҳмли Зотдир.

فَإِذَا قَضَيْتُم مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرُكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا أَتَيْنَا فِي
الْأُنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ (٢٠٠)

۲۰۰. Ибодатларингизни тамомига
етказгач ва ҳаж амалларидан фориғ
бўлгач, Аллоҳни худди ўз оталарин-
гизни эсга олгандек ёки ундан ҳам
зиёда эсга олинглар. Одамлардан
бир гуруҳи борки, ғам-ташвиши
фақат дунё бўлади, «Эй Роббимиз,
бизга дунёда сиҳат-саломатлик,
мол-дунё ва фарзандлар ато этгин»,
деб дуо қиласиди. Охиратга рағбат
қилишмагани ва ҳимматларини
фақат дунёга чеклашгани учун
уларга охиратда ҳеч қандай улуш ва
насиба йўқдир.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا أَنْتَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (٢٠١)

۲۰۱. Одамлардан мўмин бўлган бир гурухи ҳам борки, дуоларида: «Эй Роббимиз, бизга дунёда оғият, ризқрўз, фойдали илм, солиҳ амал ва бошқа яхши нарсаларни ато этгин, охиратда эса жаннатни ато этгин ва дўзах азобидан бизни Ўзинг асрарин», дейишади.

Бу дуо энг жомиъ (қисқа ва пурмаъно) дуолардан, шунинг учун, «Саҳиҳайн»да ривоят қилинганидек, у Расу-луллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг энг кўп айтадиган дуолари эди.

أَوْلَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ (٢٠٢)

۲۰۲. Ушбу дуо билан дуо қилувчи ўша кишилар учун қилган солих амаллари сабабли улкан ажру савоблар бордир. Аллоҳ ҳисоби тез, бандаларининг амалларини ҳисоб қилувчи ва амалларига яраша жазомукофотлар берувчи Зотdir.

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمٌ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمٌ عَلَيْهِ لِمَنْ أَتَقْرَأَ وَأَنْفَقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۲۰۳)

۲۰۳. Саноқли кунларда Аллоҳни тасбех ва такбирлар билан зикр қилинглар. Саноқли кунлар — Ташриқ кунлари бўлиб, Зулхижжанинг ўн биринчи, ўн иккинчи ва ўн учинчи кунларидир. Энди ким тезроқ кетишни истаса ва тошларини отгач, Минодан ўн иккинчи куннинг қуёши ботмасидан

туриб чиқиб кетса, унга гуноҳ йўқдир. Ким кетишни ортга суртса ва Минода тунаб, ўн учинчи куни ҳам тошларни отгандан кейин кетса, унга ҳам гуноҳ йўқдир. Бу (ҳукм) ҳаж ибодатида Аллоҳдан тақво қилган киши учундир. Кечиктириш афзалроқ, чунки бундай қилиш ибодатда озуқа олиш ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг феълларига эргашишdir. Эй мусулмонлар, Аллоҳдан қўрқинглар ва барча ишларингизда Уни кўз олдингизда туtingлар. Билингларки, сизлар ўлганингиздан сўнг ҳисоб ва жазо учун фақат Унинг ҳузурида тўплана-сизлар.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعِجِّبُكُمْ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشَهِّدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قُلُوبِهِ وَهُوَ أَلَّا الْخَصَامُ (٢٠٤)

۲۰۴. Эй Пайғамбар, мунофиқлардан бўлган айрим инсонларнинг охиратни эмас, балки дунёдан бирон нарсага эришишни кўзлаб, гапирган чиройли гаплари сизга қизиқ (**маъқул**) кўринади. У дилида Исломга муҳаббати борлиги-га Аллоҳни гувоҳ қилиб қасам ҳам ичади, бу ишида Аллоҳга нисбатан жуда катта журъат бор. Ҳолбуки, у Ислом ва мусулмонларга қаттиқ адоват ва хусуматдадир.

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ (۲۰۵)

۲۰۵. Эй Пайғамбар, у сизнинг олдингиздан кетгач, ерда фасод тарқатиш, одамларнинг экинларига талафот етказиш ва чорваларини

ҳалок қилиш учун елиб-югуради.
Аллоҳ эса фасодни ёқтирмайди.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ أَتَقْنَى اللَّهَ أَخْدَثَهُ الْعِزَّةُ بِالإِيمَانِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمَهَادُ (٢٠٦)

۲۰۶. Агар у бузғунчи мунофиққа насиҳат қилиб: «Аллоҳ-дан қўрқ, Унинг азобидан ҳазир бўл ва ерда фасод тарқатишдан тийил», дейилса, насиҳатни қабул қилмайди, кибр ва жоҳилий ҳамият уни яна-да кўпроқ гуноҳларга етаклайди. Унга жаҳаннам азоби етарлидир, жаҳаннам нақадар ёмон жой!

وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ اِبْتِغَاءً مَرْضَاهِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعَبَادِ (٢٠٧)

۲۰۷. Одамлар ичидаги айримлари борки, Аллоҳ йўлида жиҳод қилиш ва Унинг тоатини лозим тутиш билан Аллоҳ розилигини истаб, ўз

жонини сотади (**беради**). Аллоҳ бандаларига меҳрибондир. У мўмин бандаларини дунё ва охиратда кенгмўл раҳмат билан раҳмат қиласида ва уларни гўзал мукофотлар билан мукофотлайди.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوْا فِي السَّلَمِ كَافَةً وَلَا تَنْهِيُّعُوا حُطُّوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَذُّوْ مُبِينٌ (۲۰۸)

۲۰۸. Эй Аллоҳни Роб деб, Муҳаммадни пайғамбар ва расул деб, Исломни дин деб иймон келтирган кишилар, Исломга унинг барча қонун-қоидаларини қабул қилган ҳолда киринглар, унинг барча ҳукмларига тўла амал қилинглар, улардан бирортасини ҳам тарк қилманглар, шайтоннинг сизларни чорлаётган маъсият йўлларига эргашманглар. Шубҳасиз,

у сизларга адовати очиқ-равшан душмандир, ундан эҳтиёт бўлинглар.

فَإِنْ رَأَلَّمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٢٠٩)

۲۰۹. Агар сизларга Қуръон ва Суннатдан бўлган очиқ далил-хужжатлар келганидан кейин ҳақ йўлдан бурилиб кетсангиз, билингларки, албатта Аллоҳ мулкида Ғолибdir, ҳеч нарса Ундан қочиб қутулолмайди. У Ўзининг буйруқ ва қайтариқларида Ҳаким — донодир, ҳар бир нарсани ўз ўрнига қўяди.

هُلُّ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيهِمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۲۱۰)

۲۱۰. Ўша саркаш кофир кимсалар очиқ далил-хужжатлар қоим

бўлганидан кейин, энди факат қиёмат куни Аллоҳ таоло улар ўртасида адолатли ҳукм билан ажрим қилиши учун Ўзига лойик бир тарзда, сояли булутларда келишини ҳамда фаришталарнинг келишини кутишмоқда, холос. Ўшанда Аллоҳ таоло улар ҳақида Ўзининг ҳукмини чиқара-ди ва иш тамом бўлади. Барча ишлар ёлғиз Аллоҳнинг ўзига қайтарилигай.

سَلَّمَ تَبَّعِي إِسْرَائِيلَ كُمْ أَتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيْتَنِي وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَنَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (٢١١)

۲۱۱. Эй Пайғамбар, сизга саркашлиқ кўрсатаётган ўша Бани Исроилдан сўранг, Биз уларга китоблари ичидаги уларни ҳаққа йўллайдиган қанчалаб очиқ оят-аломатларни бердик экан!

Улар ўшаларнинг ҳаммасини инкор қилишди, улардан юз ўгиришди, уларни ўз ўринларидан ўзгартиришиди. Ким Аллоҳнинг неъматини — динини — таниганидан сўнг ва унга қарши бу ҳақда ҳужжат қоим бўлганидан сўнг инкор қилса ва ўзгартирса, албатта Аллоҳ таоло у учун азоби ўта қаттиқ Зотдир.

رُبِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَلْحَيَاهُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَاللهُ بَرْزُقٌ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۲۱۲)

۲۱۲. Аллоҳнинг ягоналигини инкор қилган кимсаларга дунё ҳаёти ва унинг ҳою-ҳаваслари чиройли қилинди. Улар мўминларнинг устидан куладилар. Роббиларидан қўрқади-ган такводор зотлар эса қиёмат куни барча кофирлардан

устундирлар, Аллоҳ таоло уларни жаннатнинг олий дара-жалариға киритади, кофирларни эса дўзахнинг қаърига туширади. Аллоҳ Ўзи истаган кишиларга беҳисоб ризқ ато этади.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيَّنَ مُّسْلِمِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحُكُّمُ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أَنْوَهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَنَّهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَعْدًا بَيْنَهُمْ فَهُدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهُدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ (٢١٣)

۲۱۳. Одамлар Аллоҳга иймон келтиришга иттифоқ қилган битта жамоат эди, кейин улар динларида ихтилоф қилишди. (**Шундан сўнг**) Аллоҳ таоло Ўзининг динига даъват қилувчи, Аллоҳга итоат қилганларга жаннат хабари-ни берувчи, Унга кофир ва осий бўлганларни дўзах билан огоҳлантирувчи пайғамбарларни юборди, ўша

пайғамбар-ларга қўшиб, улар одамлар ўртасидаги келишмовчилик-ларда у билан ҳукм қилишлари учун ҳақни ўз ичига олган самовий китобларни туширди. Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳақларида ва у кишига туширилган Китоб хусусида факат Таврот берилган ва унинг ичидан бўлган далил-хужжатлар ва ҳукмларни билган кимсаларгина зулм ва ҳasad қилиб, талашиб-тортишдилар. Аллоҳ таоло Ўз фазли марҳамати билан мўминларни ҳақни ботилдан ажратишга ва ихтилоф қилган нарсаларида ҳақни билишга муваффақ қилди. Аллоҳ Ўзи истаган бандаларини тўғри йўлга муваффақ қиласди.

أَمْ حَسِّنْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَا يَأْتِكُمْ مَثْلُ الَّذِينَ خَلُوا مِنْ فَلَّكُمْ مَسَئُومُهُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَرُزْلُوا
حَتَّىٰ يَقُولَنَّ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَنَّىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ (٤٢)

۲۱۴. Ёки сизлар — эй мўминлар — ўзингиздан илгари ўтган мўминларга етган, камбағаллик, касалликлар, хавф-хатар ва қаттиқ қўрқув каби ҳар турли бало-ю имтиҳонлар сизларга ҳам етмасдан туриб жаннатга кирамиз, деб гумон қиласизларми?! Улар ўзларига етган қаттиқ хавф-хатар-лардан ларзага тушиб, ҳатто пайғамбарлари ва у билан бирга иймон келтирган кишилар — Аллоҳнинг нусратига қаттиқ ошиқиб — «Аллоҳнинг ёрдами қачон келаркин?!», дейишган эди. Огоҳ бўлингларки, Аллоҳнинг ёрдами мўминларга яқиндир.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنِفِّعُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلُؤُلُ الدِّينُ وَالْأَقْرَبُونَ وَالْأَيْتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنُ السَّبِيلِ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ (٢١٥)

۲۱۵. Эй Пайғамбар, асҳобларингиз Аллоҳга қурбат ҳосил қилиш мақсадида молларининг қайси туридан ва кимларга инфок-эҳсон қилиш ҳақида сиздан сўрашади. Сиз уларга айтинг: «Ҳалол ва покиза мол турларидан ўзингизга муяссар бўлган ҳар қандай яхши нарсани инфок-эҳсон қиласверинглар, инфок-эҳсонингизни ота-онага, қариндош-уруғларга, етим ва мискинларга, аҳли-оиласи ва мол-мулкидан узокда бўлган муҳтоҷ мусофиirlарга қилинглар. Нимаики бир яхшилик қilsангизлар, албатта Аллоҳ таоло уни яхши билувчиidir.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْبَةُ لَكُمْ وَعَسَى أَن تَكُرَّ هُوَا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّوا شَيْئًا
وَهُوَ شَرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (٢١٦)

۲۱۶. Эй мўминлар, Аллоҳ сизларга коғирлар билан жанг қилишни фарз қилди. Жанг қилиш эса машаққатли ва кўп хатарли бўлгани учун табиатларингизга ёқимсиздир. Бироқ, сизлар баъзан аслида ўзингиз учун яхши бўлган нарсани ёқтирмайсизлар, баъзида эса накд роҳат ва лаззатни кўзлаб, аслида ўзингиз учун ёмон бўлган нарсани ёқтирасизлар. Сизлар учун нима яхшилигини Аллоҳ таоло билади, сизлар билмайсизлар. Шундай экан, Унинг йўлида жиҳод қилишга шошилинглар!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفُرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِحْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَفْتَنَهُ أَكْبَرُ مِنْ الْقُتْلِ وَلَا يَرَأُونَ يُقَاتِلُوكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ

عَنْ دِيَنْكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حِيطَنُ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْنَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٢١٧)

۲۱۷. Эй Пайғамбар, мушриклар сиздан Шаҳри Ҳаром (жанг қилиш ҳаром қилинган ойлар: Зул-қаъда, Зул-ҳижжа, Муҳаррам ва Ражаб ойлари) ҳақида, бу ойда жанг қилиш ҳалолми, деб сўрашади. Сиз уларга айтингки, Шаҳри Ҳаромда жанг қилиш, бу ой ҳурматини ҳалол қилиш ва унда қон тўкиш Аллоҳ наздида катта гуноҳ. Бироқ, одамларни азоблаб, қўрқитиб Исломга киришдан тўсиш-ларинг, Аллоҳни, Унинг пайғамбарини ва динини инкор қилишларинг, мусулмонларни Масжиди Ҳаромга киришдан тўшишларинг, ушбу масjid аҳли бўлган пайғамбар ва

мусулмонларни ундан ҳайдаб чиқаришларинг эса Аллоҳ наздида Шаҳри Ҳаромда жанг қилишдан кўра ҳам каттароқ гуноҳ ва оғирроқ жиноятдир. Сизлар ботиб кетган ширк Шаҳри Ҳаромда жанг қилишдан кўра каттароқ ва ёмонроқ ишдир. Анави кофирлар ўз жиноятларидан тийилмадилар, аксинча, бу ишларида давом этишмоқда. Улар қўлларидан келса, то сизларни Исломдан куфрга қайтармагунларича урушаверадилар. Эй мусулмонлар, сизлардан қай бир киши уларга итоат қилиб, динидан қайтиб, кофир ҳолида ўлса, унинг амаллари дунё-ю охиратда беҳуда кетгай ва жаҳаннамни абадий макон

тутадиган, ундан ҳеч қачон
чиқмайдиган кимсалардан бўлиб
қолгай.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
(۲۱۸)

۲۱۸. Албатта, Аллоҳ ва Расулига
иймон келтирган ва Унинг
шариатига амал қилган кишилар, ўз
диёрларидан ҳижрат қилган ва
Аллоҳ йўлида жиход қилган
кишилар, ана ўшалар Аллоҳнинг
фазли-марҳамати ва савобларидан
умидвор бўлгайлар. Аллоҳ мўмин
бандаларининг гуноҳла-рини
кечирувчи Ғафур ва уларга кенг-мўл
раҳмати билан раҳм қилувчи Раҳим
зотдир.

يَسْأَلُونَكُمْ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمُنَبِّرِ قُلْ فِيهِمَا إِنْ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرٌ مِّنْ نَفْعِهِمَا
وَيَسْأَلُونَكُمْ مَاذَا يُفْقِهُونَ قُلْ الْعَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَكَبَّرُونَ (۲۱۹) فِي الدِّينِ

وَالآخِرَةِ وَيَسْأَلُوكُمْ عَنِ الْيَتَامَىٰ فَلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُحَاذِطُوهُمْ فَإِخْرُوا أُنْكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدِ
مِنْ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَا غَنِيَّكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٢٢٠)

۲۱۹، ۲۲۰. Эй Пайғамбар, мусулмонлар сиздан ҳамр (маст қилувчи ичимлик) ҳақида, уни истеъмол қилиш ёки олди-сотди қилиш ҳукми тўғрисида сўрайдилар (ҳамр — хоҳ ичкилик, хоҳ егулик кўринишида бўлсин, ақлни ўрабчулгайдиган ҳар қандай моддадир). Улар сиздан қиморнинг ҳукми ҳақида ҳам сўрайдилар (қимор — икки тарафдан пул-мол тикилиб, ғолиб тараф ютиб оладиган ва иккинчи тараф маҳрум бўладиган муомала шаклидир). Сиз уларга айтингки, бу ҳар икки нарсада дин ва дунё учун, ақл ва пул-мол учун кўплаб заарлар бор, шу билан бир

қаторда тирикчилик, пул ишлаш ва бошқа жиҳатлардан одамлар учун фойдалар ҳам бор. Уларнинг гуноҳи ва ёмонлиги эса фойдаларидан кўра каттароқ. Чунки, улар Аллоҳнинг зикридан ва намоздан тўсади, одамлар ўртасига адоват ва нафрат солади, молни беҳуда совуради. Ушбу оят бу иккисини ҳаром қилинишига дебоча эди.

Сиздан яна ихтиёрий ва садақа сифатида инфоқ-эҳсон қиласидан молларининг миқдори ҳақида сўрайдилар. **Сиз уларга:** «Эҳтиёжларингиздан ортиқча миқдорини инфоқ қилинглар», деб айтинг. Ўзингизга дунё ва охиратда фойдали бўлган нарсалар ҳақида

фикар юритишингиз учун Аллоҳ сизларга оятлар ва шаръий ҳукмларни ана шундай очик-равшан баён қиласи.

Эй Пайғамбар, улар сиздан етимлар ҳақида, уларга қандай муомала қилиш ва уларга тегишли молларни қандай тасарруф қилиш түғрисида сўрайдилар. **Сиз уларга айтинг:** Улар учун ислоҳ қилишларингиз яхшидир, сизлар доимо улар учун фойдали ишни қилинглар. Агар уларни тирик-чилик ишларингизда ва кундалик ҳаётларингизда ўзингизга қўшиб олсангизлар, улар сизларнинг диндош биродарларингиздир. Аллоҳ етимларнинг молларини зое қилувчилар-ни ҳам,

уларни ислоҳ қилишга ҳаракат қилувчиларни ҳам билади. Агар истаса, Аллоҳ етимларни (молларини ўз молларингизга) қўшишни ҳаром қилиб, сизларни қийин-чилик ва машаққатга солган бўларди. Албатта, Аллоҳ мулкида ғолиб, халқларнинг ишларини тадбир қилишда ҳаким Зотдир.

وَلَا تُنَكِّحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَنَّ وَلَا مَأْمُونَةً حَيْرُ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبْتُمُوهُنَّ وَلَا تُنَكِّحُوا الْمُشْرِكَيْنَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُو وَلَعِدْ مُؤْمِنَ حَيْرُ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبْتُمُوهُنَّ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللهُ يَدْعُ إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ لِيَتَاهِ لِلنَّاسِ لَعْلَهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۲۲۱)

۲۲۱. Эй мусулмонлар, то Исломга кирмагунларича бутпарат мушрик аёлларга уйланманглар.

Билингларки, на мол-мулки, на обрў-эътибори бўлган иймонли чўри аёл озод мушрика аёлдан — гарчи у сизларни ўзига ром қилса-да —

яхшироқдир. Мўмина қизжувонларингизни — хоҳ чўри, хоҳ озод бўлсинлар — мушрикларга — то улар Аллоҳ ва Расулига иймон келтиргунларича — турмушга берманглар. Билингларки, иймонли қул фақир-муҳтож бўлса-да, озод мушрикдан — гарчи у сизларга ёқса-да — яхшироқдир. Мушриклик сифатига эга бўлган ўша эркагу аёллар ўзлари билан бирга ҳаёт кечирадиган кишиларни дўзахга олиб борадиган ишларга чорлайдилар. Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло эса бандаларини жаннатга олиб борувчи ва Ўз изни билан уларнинг гуноҳлари кечирилишига элтувчи ҳақ динига чорлайди. Ва У ибрат ва эслатма олишлари учун

одамларга Ўз оятлари ва
ҳукмларини баён қилади.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمُحِيطِنَ قُلْ هُوَ أَدَىٰ فَاعْتَرُلُوا النِّسَاءَ فِي الْمُحِيطِنَ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ
فَإِذَا نَطَهَرْنَ فَأُنْثُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ النَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُنْتَهَرِينَ (٢٢٢)

۲۲۲. Эй Пайғамбар, сиздан ҳайз —
маълум вактларда аёллар
бачадонидан келиб турадиган
табиий қон — ҳақида сўрайдилар.
Сиз уларга айтингки, у ёқимсиз ва
яқинлашган кишига зарарли
нарсадир. Ҳайз пайтида
аёлларингизга қўшилишдан
сақланинглар. Қон тўхтаб, ғусл
қилганла-ридан сўнг, Аллоҳ ҳалол
қилган ўринга — яъни, жинсий
аъзога, орқага эмас — қўшилинглар.
Албатта, Аллоҳ истиғфор ва тавбани
қўпайтирувчи бандаларини яхши

кўради, фаҳш ва жирканч нарсалардан ўзларини узоқ тутадиган покиза бандаларини яхши кўради.

نَسَأُوكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْنُمْ وَقَدِيمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ (۲۲۳)

۲۲۳. Аёлларингиз экинзорларингиз, сизлар уларнинг бачадонларига уруғ экасиз ва Аллоҳнинг хоҳиши билан ундан болалар чикади. Сизлар улар билан факат қўшилиш ўринларига — жинсий аъзоларига — истаганингиздек қўшилинг, Аллоҳнинг амрларига риоя қилиш билан ўзингиз учун солиҳ амалларни тақдим қилинг, Аллоҳдан қўрқинг ва билингки, сизлар қиёмат куни ҳисоб бериш учун албатта

Унга рўбарў келасиз. Эй Пайғамбар,
сиз мўминларга охиратда
бериладиган чиройли мукофотлар
хушхабарини етказинг.

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبُرُّوا وَتَنْقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِ (٢٢٤)

۲۲۴. Эй мусулмонлар, Аллоҳ номига ичган қасамларин-гизни ўзингиз учун яхшилик, силаи раҳм, тақво ва одамлар орасини ислоҳ қилишдан тўсадиган тўсиқ қилиб олманглар. Яъни, мазкур ишлардан бирига чақирилсангиз, уни қилмасликка Аллоҳ номига қасам ичганингизни ҳужжат қилманг. Аксинча, қасам ичган киши қасамидан қайтиши ва яхши ишни қилавериши, қасамини бузганига каффорат бериши, бундай нарсага одатланмаслиги лозим.

Аллоҳ сўзларингизни эшитувчи ва барча ҳолатингизни билувчи Зотдир.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْغَرْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكُنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتُ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۲۲۵)

۲۲۵. Аллоҳ сизларни бекасд ичган қасамларингиз сабабли жазоламайди, балки У сизларни дилларингиз қасд қилган нарсалар сабабли жазолайди. Аллоҳ тавба қилган кишиларни кечирувчи ҳамда осий кимсаларга жазо бериш-га шошилмайдиган ҳалим Зотдир.

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرْبُصُ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاغُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۲۲۶)

۲۲۶. Хотинларига жинсий яқинлик қилмасликка қасам ичган кишилар учун тўрт ой кутиш муддати бор. Агар тўрт ой ўтмасдан хотинларига қайтсалар, албатта Аллоҳ улардан

содир бўлган қасамни —
қайтишлари сабабли — кечирувчи
ва уларга меҳрибон Зотдир.

وَإِنْ عَرَمُوا الطَّلاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِ (۲۲۷)

۲۲۷. Агар улар қасамларида давом
этиш ва жинсий яқинликни тарқ
қилиш билан талоққа азму қарор
қилсалар, албатта Аллоҳ уларнинг
сўзларини эши тувчи, мақсадла-рини
билувчи Зотдир.

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ تَلَانَةً قُرُوءٍ وَلَا يَجِدُ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمُنَ مَا حَقَّ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتِهِنَّ أَحَقُّ بِرِدَاهَنَ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرَّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۲۸)

۲۲۸. Талоқ қилинган ҳайз кўрувчи
аёллар бачадонлари ҳомиладан бўш
эканига ишонч ҳосил қилишлари
учун талоқдан сўнг идда тариқасида
уч поклик ёки уч ҳайз муддатида

никоҳланмай кутиб туришлари вожиб бўлади ва то идда муддати ниҳоясига етмагунича бошқа эрга тегишлари жоиз бўлмайди. Агар ҳақиқатан Аллоҳга ва охират кунига иймон келтирган бўлсалар, Аллоҳ бачадонларида яратган ҳомила ёки ҳайзни яшириш улар учун ҳалол бўлмайди. Талоқ қилинганде аёлларнинг эрлари идда ичида уларни қайтариб олишга ҳақлидирлар. Бу эса ислоҳ ва яхшилик мақсадида бўлмоғи зарур, уларни қийнаш ва идда муддатини чўзиш орқали жазолаш мақсадида бўлмаслиги керак. Аёллар зиммасида мажбу-риятлар бўлгани каби, уларнинг эрлар устида маъруф (ҳар бир жамиятдаги урфга

мувофик) суратда ҳақ-хукуқлари ҳам бор. Эрлар учун аёлларига чиройли муомала қилиш, оилани гүзал суратда бошқариш ва талоқ ҳаққига эгалик билан хотинлар устида бир даража ортиқлик бордир. Аллоҳ зўр қудрат соҳиби бўлган Азиз ва ҳар бир нарсани ўз ўрнига қўювчи Ҳаким Зотдир.

الطلاق مَرْتَابٌ فِيمَا لَكُمْ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيْحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنَاكُمْ هُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْنَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَنَّدَ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۲۹)

۲۲۹. Турмушни қайтадан давом эттириш мумкин бўлган талоқ икки марта, алоҳида-алоҳида ҳолдаги талоқдир. Аллоҳнинг бу борадаги ҳукми ҳар бир талоқдан сўнг ё аёлни яхшилик билан олиб қолиш ва қайтариб олгандан кейин у билан

чирили суратда ҳаётни давом эттириш, ё эса ҳақ-хуқуқларини адо этиб, чирили суратда жавобини бериш ва йўлини очиб қўйиш, талоқ қилувчи уни ёмонлик билан тилга олмаслигидир. Ҳой эрлар, уларга берганингиз маҳр ва бошқа нарсалардан бирортасини ҳам қайтариб олишингиз сизларга ҳалол эмасдир. Фақат эр-хотин иккиси ҳам эр-хотинлик ҳақ-хуқуқларини адо эта олмасликдан хавф қилсалар, у ҳолда ўз ишларини валийларга арз қиласидилар. Валийлар (**оила бошлиқлари, хонадон катта-лари**) эр-хотин Аллоҳнинг ҳудудларини адо этолмаслиги-дан қўрқсалар, аёл ўзини талоқ қилиши эвазига эрга бирон нарса беришида ҳар иккиси

учун зарап (**генох**) йўқдир. Бу ҳукмлар Аллоҳнинг ҳалол ва ҳаром ўртасини ажратиб берувчи ҳад-худудлари дир. Бас, улардан тажовуз қилманг-лар! Ким Аллоҳнинг ҳад-худудларидан тажовуз қилса, ўшалар ўзларини Аллоҳнинг азобига дучор этиш билан ўзларига зулм қилувчилардир.

فَإِنْ طَلَّفَهَا فَلَا تَحْلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّىٰ تَنْكِحَ رَوْجَأً غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّفَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجِعَا إِنْ طُنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتُنْكِحَا حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۲۳۰)

۲۳۰. Агар эр аёлинни учинчи марта талоқ қилса, энди бу аёл бошқа эрга тегиб чиқмагунича унга ҳалол бўлмайди. Шунда ҳам, талоқ қилинган бу аёл бошқа эрга сахих никоҳ билан ростмана тегса ва у билан жинсий яқинлик ҳосил бўлса,

бу никоҳ уни аввалги эрига ҳалол қилиб бериш мақсадида эмас, аксинча, давомли турмуш қуриш рағбати билан бўлса, шундан сўнг бу эр вафот этиши ёки талоқ қилиши билан никоҳ бекор бўлиб, аёл иддасини ўтаганидан сўнггина у аёл аввалги эри билан Аллоҳнинг эр-хотинлар учун машруъ қилган ҳукмларини адо эта олишга ишонсалар, янги никоҳ ва янги маҳр билан қайта турмуш курсалар, улар учун гуноҳ йўқдир. Булар Аллоҳнинг белгилаб қўйилган ҳукмлари бўлиб, Аллоҳ уларни Ўз ҳукмлари ва ҳад-худудларини билувчи кишилар учун баён қиласди. Чунки, ўшаларгина булардан фойда ола биладилар.

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيَأْلُئْنَ أَجَلُهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضَرَارًا لِتَعْذِيرِهِنَّ وَمَنْ يَفْعُلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَخَذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُرُوا وَادْكُنُوا بِنَعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةُ يَعْظُمُ بِهِ وَانْقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ
(٢٣١)

۲۳۱. Агар хотинларни талоқ қилсаларингиз ва уларнинг иддалари чиқишига яқинлашса, ниятларингиз уларнинг ҳақ-хуқуқларини шаръан ва урфани гўзал суратда адо этиш бўлган ҳолда уларни қайтариб олинглар, ё эса иддалари битишига тек қўйиб қўйинглар. Қайтиб олишларингиз уларнинг ҳақ-хуқуқларига тажовуз қилиш учун уларга заарар етказиш қасдида бўлмасин. Кимда-ким шундай қилса, ўзини азобга лойик қилиш билан ўз жонига зулм қилган бўлади. Сизлар Аллоҳнинг оятлари ва ҳукмларини ўйин-кулги қилиб

олманглар! Аллоҳнинг сизларга
Ислом билан ва ҳукмларини
батафсил баён этиш билан ато этган
неъматини ёдда тутиngлар, Аллоҳ
сизларга нозил қилган Куръон ва
Суннатни ёдда тутиngлар ва бу
улкан неъмат-лари учун Аллоҳ
субҳанаҳу ва таолога шукр
қилинглар. Аллоҳ сизларга шу
билан панд-насиҳат қилади ва бунга
хилоф қилишдан огоҳлантиради.
Бас, Аллоҳдан қўрқинглар ва
билингларки, Аллоҳ ҳар бир
нарсани яхши билувчиидир, ҳеч
нарса Унга махфий эмасдир ва У
ҳар бир кишини ўзи лойик бўлган
нарса билан жазолайди.

وَإِذَا طَأَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَهَنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحُنَّ أَرْزُواجَهَنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُورَعَطُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكُمْ أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ (٢٣٢)

۲۳۲. Агар хотингизни учдан кам бўлган талоқ билан талоқ қилсангиз ва иддалари битгунича қайтариб олмаган бўлсангиз, кейин талоқ қилинган аёллар янги никоҳ билан ўз эрларига қайтишни истасалар ва ўзаро яхшилик билан келишиб олган бўлсалар, сизлар — эй валийлар — уларни бундан ман қилиб, йўлларини тўсманг-лар! Ушбу оят ва хукмлар билан сизларнинг ораларингиз-дан Аллоҳга ва охират кунига сидқидилдан иймон келтирган кишилар панд-насиҳат олади. Эрхотинга тўсқинлик қилмаслик ва

Эрларни ўз хотинларини қайта никоҳига олишига имкон бериш обрў-номусларингизни пок тутувчироқ ва сизлар учун ажр ва фойдаси кўпроқ ишдир. Сизлар учун яхшилик нимада эканини Аллоҳ билади, сизлар буни билмайсиз.

وَالْإِدَاثُ يُرْضِعُنَ أُولَادُهُنَ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتَّمِ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَ
وَكِسْوَتُهُنَ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسَ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةُ بِوْلَاهَا وَلَا مَوْلُودُ لَهُ بِوْلَدُهُ وَعَلَى
الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَ افْصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِثْمَاهَا وَشَأْلُورُ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ
تَسْتَرْضِعُوا أُولَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْقُوا اللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (٢٣٣)

۲۳۳. Оналар болаларини тўла икки йил эмизишлари лозим, бу ҳукм эмизишни тўла-тўкис қилишни истаган кишилар учундир. Талок қилинган эмизикли аёлларни шариатда ва урфда яхши саналган суратда едириб-ичириш ва

кийдириш кафолатини оталар үз зиммаларига олиши вожибdir. Чунки, Аллоҳ таоло ҳеч бир жонни тоқатидан ортиқ нарсага таклиф қилмайди, ота-она гўдакни бир-бирларига зарар етказиш воситасига айлантириб олиши дуруст бўлмайди. Ота вафот этган суратда вориси зимма-сига ота тириклик пайтида унга вожиб бўлганича эмизикли аёлга нафақа ва кийим-кечак қилиш вазифаси юкланади. Агар ота-она болани икки йил тўлмасдан туриб сутдан ажратишни истасалар, буни боланинг фойдасини кўзлаб, ўзаро розилик ва маслаҳат асосида қилсалар, уларга гуноҳ йўқdir. Агар ота-она болани онасидан бошқа эмизувчи

Эмизишига келишсалар, ота яхшилик билан онага ҳаққини бергани ва эмизувчига ҳам хизмат ҳаққини тўлагани ҳолда, ҳар иккисига гуноҳ йўқдир. Барча ҳолатларингизда Аллоҳдан қўрқинглар ва билингларки, албатта Аллоҳ сизлар қилаётган амалларни кўрувчи ва бунинг учун муносиб жазо-мукофотлар берувчи Зотдир.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَرَوْنَ أَرْوَاحًا يَتَرَبَّصُنَ بِأَنفُسِهِنَ أَزْبَعَةً أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغُنَ أَجَاهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (٢٣٤)

۲۳۴. Вафот этиб, ортларида хотинларини қолдириб кетган кишиларнинг аёллари тўрт ой-у ўн кун ўзларини кузатиб, идда саклаб ўтирадилар. Бу муддат ичидаги эрлик уйидан чиқмайдилар,

зийнатланмайдилар, эрга тегмайдилар. Мазкур муддат ниҳоясига етгач, улар ўзлари ҳакида шариатда яхши саналган суратда қилган, уйдан чиқиш, зийнатланиш ва турмушга чиқиш каби ишларида сизларга — эй аёлларнинг валийлари — гуноҳ йўқдир. Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло қилаётган ошкору яширин амалларин-гиздан хабардор Зотдир, У сизларга шунга кўра жазомукофотлар беради.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خَطْبَةِ النَّسَاءِ أَوْ أَكْتَبْتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ عِلْمًا اللَّهُ أَكْمَ سَنَدُكُرُونَهُنَّ
وَلِكُنْ لَا تَوَاعِدُهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا فَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَغْرِمُوا عُفْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغُ الْكِتَابَ
أَجْلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (٢٣٥)

۲۳۵. Эй эркаклар, эрлари вафот этган ёки узил-кесил талоқ олган аёллар идда сақлаб ўтирган пайтларида уларга уйланиш

ҳақидағи истакларингизни ишора орқали еткази-шингизда сизлар учун гуноҳ йўқдир. Шунингдек, уларга иддалари чиққанидан сўнг уйланиш нияtingизни ичингиз-да сақлашингизда ҳам сизлар учун гуноҳ йўқдир. Аллоҳ биладики, сизлар идда сақлаб ўтирган аёлларни тилга оласиз ва заифлик қилиб, улар ҳақида гапирмай туролмай-сиз. Шунинг учун улар(**га** **уйланиш**)ни ишора йўли билан тилга олиш ёки бу истакни кўнгилда сақлашни сизларга мубоҳ (**ҳалол**) қилди. Бироқ, иддалари ичида улар билан хуфёна ваъдалашишдан ёки турмуш қуришга келишишдан сақланинглар. Магар, эркаклар унга ўхшаш аёлларга уйланишга рағбат

бидириши зимдан тушуниладиган баъзи сўзларни айтишингиз мумкин. Ва лекин то иддалари чиқмагунича никоҳ алоқаси боғлашни қасд қилманглар. Билингларки, Аллоҳ дилларингиздаги ҳар бир нарсанни яхши билади. Ундан қўрқинглар ва билингларки, Аллоҳ гуноҳларидан тавба қилувчи кишиларни кечирувчи ва бандаларига жазони тезлатмайдиган ҳалим Зотдир.

لَا جُنَاحٌ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أُوْ تَقْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَعِوضَهُنَّ عَلَى الْمُؤْسِبِ
قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مُتَابِعًا بِالْمَعْرُوفِ حَتَّاً عَلَى الْمُحْسِنِينَ (۲۳۶)

۲۳۶. Эй эркаклар, ақди никоҳ бўлганидан сўнг, ҳали у аёллар билан жинсий алоқа қилмай туриб ёки уларга маҳр белгиламай туриб, уларни талоқ қилсангиз, сизларга

гуноҳ йўқдир. Уларнинг синган кўнгилларига малҳам бўлиш, талоқ зарбасини енгиллатиш ва кинадоватни аритиш учун уларни бой борича, йўқ ҳолича, бирон яхшилик билан фойдалантиринглар. Бу ҳукм талоқ қилинган аёлларга ва ўз жонларига Аллоҳнинг тоати билан яхшилик истовчилар зиммасига бурчдир.

وَإِنْ طَلَّفُتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُحُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْنَا لَهُنَّ فِي ضَيَّةٍ فَنِصْفُ مَا فَرَضْنَا إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ
أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عِذْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوْا الْفَضْلَ بَيْتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ يُمَا
تَعْلَمُونَ بَصِيرٌ (۲۳۷)

۲۳۷. Агар ақди никоҳ бўлганидан кейин уларга ҳали қўл теккизмай (**жинсий яқинлик қилмай**) туриб талоқ қилсан-гиз, лекин белгиланган маҳрни зиммангизга олиб кўйган бўлсангиз, у ҳолда келишилган

маҳрнинг ярмини беришла-рингиз вожиб бўлади. Аммо, талок қилинган аёллар ўша ўзлари ҳақли бўлган яrim маҳрдан кечсалар ёки эр ўзига қайтиши керак бўлган яrim маҳрдан кечиб, маҳрни тўлалигича аёлга бериб юборса, бу ҳам жоиздир. Муруват қилиб, кечиб юборишингиз — эй эркагу аёллар — тақвога ва Аллоҳнинг тоатига яқинроқ ишдир. Эй инсонлар, бир-бирингизга фазлу карам ва эҳсон қилишни — яъни, ўзингизга вожиб бўлмаган нарсани беришни — ва ҳақ-хуқуқларда муруват кўрсатишни унутмангиз. Албатта, Аллоҳ қилаётган амалларингизни кўриб турувчи Зотдир, У сизларни

яхшиликка тарғиб қиласы да ғана
карамаңғандау.

حافظُوا عَلَى الصَّلَواتِ وَالصَّلَاتِ الْوُسْطَىٰ وَقُرْمُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ (۲۳۸)

۲۳۸. Эй мусулмандар, беш вақт фарз намозларни муҳофаза қилинглар, яғни уларни доимо ўз вақтида, шартлари, рукнлари ва вожибларини ўрнига келтириб адом этинглар, ўрта намозни — аср намозини — муҳофаза қилинглар, намозларингизда Аллоҳга итоат билан, хушуъ ва синиқлик билан туринглар.

فَإِنْ خَفِئْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ (۲۳۹)

۲۳۹. Агар душманларингиз томонидан хавф-хатар бўлса, пиёда ёки отлик ҳолингизда, қўлингиздан

келганича, ишора билан бўлса ҳам,
 қибладан бошқа тарафга юзланган
 ҳолда бўлса ҳам, хавф (**пайтида**
ўқиладиган) намозни ўқинглар.
 Қачон хавф-хатар ариса,
 хотиржамлик (**пайтида ўқилади-ган**)
 намозни ўқинглар, унда Аллоҳни
 зикр қилинглар ва намозни ўз
 аслидаги шаклидан
 камайтирманглар, ибодат ва
 аҳкомлардан сизлар билмаган
 нарсаларни таълим берганига
 Аллоҳга шукр бажо келтиринглар.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّونَ مُنْكَمٌ وَيَدْرُوْنَ أَرْوَاحًا وَصَيْئَةً لَا زَوْاجُهُمْ مَتَّاعًا إِلَى الْحَوْلِ عَنِّيْرٍ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
 خَرْجُنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٢٤٠)

۲۴۰. Хотинларини ортларида
 қолдириб вафот этаётган кишилар
 уларни эрнинг уйидан чиқариб

юборилмаган ҳолда, тўла бир йил нафақа билан фойдалантиришни васият қилишлари лозим, бу эса аёлнинг синиқ кўнглига малҳам ва вафот этган эрга вафо ва яхшилик бўлиши учундир. Агар хотинлар бир йил ўтмай ўз ихтиёрлари билан чиқиб кетсалар, сизлар учун — эй ворислар — бунда ҳеч қандай гуноҳ ўйқ, хотинларга ҳам ўзлари хусусида қилган мубоҳ (**руҳсат берилган**) ишларда ҳеч қандай гуноҳ ўйқ. Аллоҳ азиз-кудратли, ўз бўйруқ ва қайтариқларида ҳикмат соҳиби бўлган Зотдир.

Бу оят «Вафот этиб, ортларида хотинларини қолдириб кетган кишиларнинг аёллари тўрт ой-у ўн

кун ўзларини кузатиб, идда сақлаб
ўтирадилар» (Бақара: ۲۳۴) ояти
билан мансух бўлган.

وَلِلْمُطَّلَّفَاتِ مَنَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى الْمُنَاهِيْنَ (۲۴۱)

۲۴۱. Талоқ қилингандан аёлларни
шаръан яхши саналган суратда
кийим-кечак ва нафақа билан
фойдалантириш лозим, бу Аллоҳдан
қўрқувчи, Унинг буйруқ ва
қайтариқ-ларига қатъий риоя
қилувчи кишилар зиммасига
бурчdir.

كَذِلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۲۴۲)

۲۴۲. Болалар ва аёлларга тааллукли
ҳукмларни очик-равshan баён қилиб
берганидек, сизлар англаб, амал
қилишларингиз учун Аллоҳ таоло

дунё ва охиратларин-гизга керак
бўладиган ҳар бир нарсада Ўз хукм
ва оятларини баён қилиб беради.